

Arrest

nr. 95 865 van 25 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.-P. DOCQUIR en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine en afkomstig uit Sheki. Toen u studeerde aan de universiteit was u, net zoals nog andere studenten, verplicht om lid te worden van YAP, de regerende politieke partij. Na uw studies vervulde u uw legerdienst. Op 22/11/2011 werd u bij H. H. (...), het lokale hoofd van YAP, ontboden. Hij gaf u de opdracht om M. H. (...), het lokale hoofd van de oppositiepartij Musavat, te doden. U kreeg hiertoe drie dagen de tijd en hij gaf u een wapen. Indien u deze moord niet zou plegen zou u gedood worden. U denkt dat H. (...) dit aan u vroeg omdat u uw legerdienst had gedaan en goed met wapens kon omgaan. Mogelijks vroeg hij dit ook aan u omdat u YAP wou verlaten. Op 24/11/2011 ontvluchtte u uw land van herkomst en kwam u naar België waar u op

29/11/2011 uw asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van een bibliotheekkaart. U heeft van uw ouders vernomen dat ze door de politie van Sheki werden opgeroepen die vroegen naar uw verblijfplaats.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat uw verklaringen onaannemelijk en onsamenhangend zijn waardoor u er niet in slaagt uw asielrelaas geloofwaardig te maken.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat u uw land van herkomst ontvluchtte naar Rusland verborgen in een trein omdat u geen documenten had (u had uw identiteitskaart thuis achtergelaten). U stelt dat indien u toen op de trein door de autoriteiten zou zijn ontdekt, u teruggestuurd zou worden naar Sheki omdat u geen identiteitsdocument noch ticket bij had. Aanvankelijk stelt u niet te weten welke documenten u voor een dergelijke reis nodig had. Kort hierna verklaart u dat een identiteitskaart voldoende was. Er werd u meerdere malen gevraagd waarom u een dergelijke gevaarlijke clandestiene reis ondernam, terwijl u een ticket kon kopen en met uw eigen identiteitskaart kon reizen. U gaf echter uitermate vage, incoherente, en evasieve antwoorden.

Zo stelt u aanvankelijk (CGVS p. 4) dat indien u op legale wijze met uw identiteitskaart de trein had genomen de douaniers zouden zien dat u gezocht werd. Gevraagd hoe de douaniers dit zouden weten, stelt u dat ze u zouden terugsturen naar Sheki, u er zouden uitleveren aan de politie en dat die dan zouden zien dat u gezocht werd. Er moet worden opgemerkt dat deze uitleg geen verklaring biedt waarom de douaniers op de trein u in dit geval zouden opgepakt hebben aangezien ze blijkens uw verklaringen toen niet op de hoogte konden zijn dat u gezocht werd.

U stelt verder (CGVS p. 5) dat indien u zou gereisd hebben met uw identiteitskaart de douaniers uw naam zouden zien en ze u - zelfs vanuit Rusland - zouden teruggestuurd hebben. Waarom ze dit zouden doen, kon u aanvankelijk niet beantwoorden. Hierna zei u dat u veronderstelt dat H. (...) de Azerbeidzjaanse autoriteiten zal ingelicht hebben dat u gevlucht bent en meent dat het mogelijk is dat H. (...) ook de Russische autoriteiten hiervan op de hoogte zal gebracht hebben. Dit betreft echter blote beweringen die u niet aannemelijk kan maken. Uit uw verklaringen (CGVS p. 6) blijkt immers dat u van H. (...) drie dagen de tijd kreeg om de moord uit te voeren en dat u voor deze termijn was verlopen Azerbeidzjan had verlaten. Bijgevolg is het in de context van uw asielverhaal niet aannemelijk dat u toen al door H. (...), en bij uitbreiding, door de autoriteiten, zou worden gezocht.

U stelt ook eerst dat u in Sheki gezocht wordt door de autoriteiten en kort hierna dat u dit niet weet maar veronderstelt. U stelt verder niet te weten of u in Sheki wordt gezocht maar dat indien u er wordt gezocht het kan dat u dan ook op andere plaatsen wordt gezocht. U eindigt met de vermelding dat u federaal wordt gezocht in Azerbeidzjan en in Rusland maar dat u niet weet of ze u officieel zoeken. Dergelijke volatiele verklaringen zijn niet bevorderlijk voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Er moet worden opgemerkt dat voor zover u illegaal uw land verliet u dit bevattelijk en ondubbelzinnig moet kunnen verwoorden zodat u aannemelijk maakt waarom u deze reis op deze wijze heeft ondernomen. Uw verklaringen betreffende de omstandigheden waarin u uw land van herkomst verliet en de redenen waarom u dacht dat u gevlucht werd toen u uw land van herkomst ontvluchtte, zijn dermate onsamenhangend dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdte vrees die u zou gekoesterd hebben toen u uw land verliet.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u zich nooit geïnformeerd heeft of u al dan niet officieel wordt gezocht, zelfs niet sinds u in België bent. Een dergelijk gedrag duidt op een gebrek aan interesse dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor verder ondermijnd.

Ook moet worden vastgesteld dat u in Azerbeidzjan niets heeft ondernomen om zich te informeren over hoe en waar u uw problemen eventueel had kunnen aankaarten (CGVS p. 6-7). U stelt dat u daartoe in Azerbeidzjan, gelet op de deadline van 3 dagen, te weinig tijd voor had. Ook sinds u in België bent heeft u zich echter niet geïnformeerd en vroeg u zich bij bevraging hierover af wat u had kunnen doen. Het is bijzonder merkwaardig en weinig geloofwaardig dat u er zelfs niet aan gedacht heeft om M. H. (...), de persoon die H. (...) wou laten doden, of toch althans de politieke partij Musavat waarvan hij lid is, van het dreigende gevaar in te lichten.

U verklaart verder (CGVS p. 2) dat u vanuit België uw ouders heeft opgebeld en vernam dat ze door de politie van Sheki werden opgeroepen. Welke vragen ze uw ouders stelden weet u niet, u kan enkel zeggen dat ze vroegen waar u was. U weet ook niet of de politie tijdens deze ondervragingen geweld gebruikten tegen uw ouders. U stelt dat het gevaarlijk zou zijn indien u dergelijke vragen aan uw ouders had gesteld omdat u bang bent dat hun telefoon wordt afgeluisterd en de politie zo zou te weten komen waar u verblijft. Er moet vooreerst worden opgemerkt dat indien u dergelijke vragen aan uw ouders had gesteld moeilijk begrepen kan worden dat – in de veronderstelling dat de Azerbeidzjaanse autoriteiten de telefoon van uw ouders afluisteren – ze op basis hiervan zouden weten waar u verblijft. Bovendien kan opgemerkt worden dat u dergelijke vragen aan uw ouders ook op andere dan telefonische wijze kan stellen waardoor niet aanvaard kan worden dat u zich niet verder geïnformeerd

heeft bij uw ouders. Het is immers aan de asielzoeker om geregeld pogingen te ondernemen om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Het gebrek aan interesse dat u vertoont in de nasleep van de door u ingeroepen feiten, relativeert niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees, maar brengt eveneens de geloofwaardigheid ervan in het gedrang. Meer nog, uw geloofwaardigheid wordt nog verder op ernstige wijze ondergraven aangezien u later tijdens uw gehoor verklaart (CGVS p. 6) dat u tijdens een telefoongesprek met uw ouders hen heeft gezegd dat u in België bent. Aangezien u beweert geen vragen te durven stellen over de telefoon aan uw ouders omdat de autoriteiten zo uw verblijfplaats zouden te weten komen, is het compleet contradictorisch dat u tijdens een telefonisch gesprek met uw ouders hen vertelde dat u in België bent.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen (CGVS p. 3-4) inzake uw vlucht van Azerbeidzjan naar België. U stelt dat u met de hulp van een passeur verborgen in een trein naar Rusland reisde en vandaar als passagier in een wagen naar België kwam. U weet niet door welke landen u reisde noch hoe u de grenscontroles passeerde. Tijdens de reis van Rusland naar België werden jullie nooit gecontroleerd. U weet niet of de passeur een identiteitsdocument voor u had aangemaakt noch of u over een visum beschikte noch wat u diende te zeggen tijdens een eventuele controle. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u stelt geen controles te hebben ondergaan en geen informatie kan geven over de wijze waarop u de grenscontroles passeerde. Gezien het risico op ernstige sancties voor de passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het document dat werd gebruikt / dat voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig. Ook moet opgemerkt worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ verklaring pt. 35) stelde dat u in een auto van Azerbeidzjan naar België reisde en dat u geen enkel transitland kon benoemen, hetgeen in schril contrast staat met uw hierboven vermelde bewering voor het CGVS dat u in een trein naar Rusland reisde. Aangezien de clandestiene reis als ongeloofwaardig wordt bevonden, ontstaat er a contrario het vermoeden dat er op een legale wijze werd gereisd en u derhalve in het bezit bent van een internationaal paspoort en deze bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u voorgelegde bibliotheekkaart is niet bij machte uw geloofwaardigheid te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en verzoekt haar in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien bij artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) toe te kennen. Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1.1. Betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het clandestien karakter van de treinreis naar Rusland betoogt verzoekende partij dat men niet op legale wijze kan reizen van Azerbeidzjan naar Rusland zonder in het bezit te zijn van een internationaal paspoort. Daar zij niet over een dergelijk paspoort beschikte zou zij hoe dan ook door de Russische autoriteiten worden uitgewezen naar Azerbeidzjan.

2.2.1.2. De Raad oordeelt dat de opmerking van verzoekende partij dat een internationaal paspoort nodig is om vanuit Azerbeidzjan naar Rusland te reizen een blote bewering betreft die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd en zelfs flagrant strijdig is aan haar bewering bij het gehoor op het Commissariaat-generaal dat er geen visum nodig is en een identiteitskaart volstaat (administratief dossier, stuk 4, p. 4). Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.2. Waar verzoekende partij met betrekking tot de motivering dat het niet aannemelijk is dat zelfs indien zij voorzien van de nodige documenten vanuit Azerbeidzjan door Rusland zou zijn gereisd toch door de Russische autoriteiten zou worden herkend en teruggestuurd daar de termijn voor het plegen van de moord nog niet was verstreken, argumenteert dat zij uiterst achterdochtig was gezien zij niet de juiste documenten bij zich had of meende te hebben en de invloed van de regeringspartij YAP binnen en buiten Azerbeidzjan bijzonder groot is, wijst de Raad erop dat dit verweer hoegenaamd geen afbreuk doet aan de motivering dat het totaal onaannemelijk is dat zelfs in het bezit van de juiste documenten verzoekende partij toch volhoudt ook dan te zullen worden herkend en teruggestuurd daar de termijn voor de uitvoering van haar opdracht nog niet verstreken was en een bevel tot vervolging om deze reden nog niet kan zijn gegeven. Verder betreft de opmerking aangaande de invloed van de regeringspartij YAP eveneens een blote bewering die op generlei wijze wordt onderbouwd.

2.2.3.1. Voor wat betreft de motivering aangaande de vluchtroute oppert verzoekende partij dat zij weinig tijd had om haar reis zorgvuldig voor te bereiden, dat zij door het niet machtig zijn van de talen niet met zekerheid kon zeggen welke landen zij doorkruiste en dat de reis vanuit Rusland naar België middels twee voertuigen verliep.

2.2.3.2. De Raad is van oordeel dat van een persoon, *in casu* verzoekende partij, die uit ernstige vrees voor vervolging haar land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar de Europese Unie, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert is omdat zij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij totaal onwetend blijkt te zijn over de afgelegde reisweg en over het al dan niet aanwezig zijn van reisdocumenten voorzien van een visum. Het is immers algemeen geweten dat er bij binnenkomst van Europa en zeker aan de buitengrenzen van de Schengen-zone strenge identiteitscontroles plaatsvinden (administratief dossier, stuk15) waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Het is volgens de Raad dan ook uiterst onaannemelijk dat verzoekende partij absoluut niet op de hoogte zou zijn van de wijze waarop zij kon reizen en dat zij met haar smokkelaar geen afspraken heeft gemaakt over wat zij diende te zeggen of doen indien zij zou worden gecontroleerd. Dat verzoekende partij door het niet machtig zijn van de talen niet met zekerheid de doorkruiste landen kan opsommen, neemt niet weg dat zij zich hier ten minste over zou kunnen hebben geïnformeerd, hetgeen niet gebeurd is. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij met de beschrijving van de wijze van reizen van Rusland naar België de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaring enerzijds eerst met de trein naar Rusland te zijn gereisd en anderzijds rechtstreeks met de wagen vanuit Azerbeidzjan naar België te zijn gekomen niet weerlegt.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt uit angst te hebben nagelaten het moordcomplot te hebben aangekaart, oordeelt de Raad dat deze opmerking geen afbreuk doet aan de motivering dat verzoekende partij ook vanuit België geen enkele poging heeft ondernomen zich te informeren op welke wijze zij betreffende deze problemen iets zou kunnen ondernemen in Azerbeidzjan.

2.2.5. Voor wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat zij *“op het ogenblik van een effectieve uitwijzing uit België met zekerheid zal worden bedreigd met de dood in zijn thuisland ingevolge zijn vlucht”* stelt de Raad vast dat verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie aantoonst dat het louter illegaal verlaten van Azerbeidzjan met de dood zou kunnen worden bestraft, waardoor ook deze uitlating een blote bewering betreft.

2.2.6. Voor wat betreft ten slotte de opmerking van verzoekende partij dat zij vreest dat bij het achterhalen van informatie de telefoongesprekken zullen worden afgeluisterd, wijst de Raad erop, zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing, dat ook via andere communicatiemiddelen, dan telefonisch, contact kan worden opgenomen met familie, vrienden en kennissen in het land van herkomst.

2.2.7. De vastgestelde flagrante onaannemelijkheden, onwetendheden, desinteresse en onsamenhangendheid betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen terecht aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Azerbeidzjan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiendwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT